

Presentació del llibre: "Refranys amb història"
Bocairent, 15 d'Abril de 2005
Hotel l'Estació

Aquestos dies anava jo pensant que dir si algú em preguntava sobre l'origen del llibre que avui presentem i no sabia ben be per on començar. Estava, precisament, rellegint "Memorial de Isla Negra" del poeta Pablo Neruda i entre els milers de versos un que pareix fet a mida de l'explicació que jo estava buscant: "De tanto amar i andar necen los libros". I es que a vegades els poetes son capaços de dir en un sol vers tota una definició.

"De tanto amar i andar...", de tant estimar la pròpia llengua i anar anant al seu costat amb la voluntat clara de compartir-la i dignificar-la naix el meu llibre. La meua llengua materna, que no paterna, la que aprenc al carrer, escoltant-la al meus amics, puix a casa i al col·legi, en aquella època, no s'estilava utilitzar-la, la que descobrisc, com a llengua literària als contes i al versos de l'escriptor local Miquel Cantó, que des de molt menut trobava al Programes de Festes de Bocairent i que seguia els passos de Manolo Santonja. La que descobrisc com a llengua comercial, quan ningú la utilitzava, a les factures del fuster bocairentí Marcel·lí Sempere i de la que aprenc els rudiments gramaticals necessaris per a la seua normalització per mig dels Cursos per Correspondència d'un Lo Rat Penat, que abans del cisma d'Adlert i Casp, seguia les Normes de Castelló, signades el 1932 i que acabava donant-te el títol de "Mestre en gai saber". Aquesta llengua viva, de cada dia, i els estudis que havia anant fent sobre com la utilitzaven el nostres avantpassats és la que em porta la idea de fer uns contes al voltant de les explicacions d'uns refranys fetes per un homenot de la cultura popular com ho és Joan Amades, encara que procurant passar aquelles explicacions a llocs i situacions que per més properes ens puguem arribar amb més facilitat.

Una vegada enlestits els contes i quan ja pareixien predeterminats al mes fosc racó dels disc dur de l'ordinador, vaig tindre la sort de poder conèixer l'Associació Cultural Frutos del Tiempo, en aquesta ocasió amb el mecenatge de l'empresa ilicitana, Omega Urbacivil, i al seu Director de Publicacions Juan Angel Castaño. Son vint anys fent cultura i editant llibres des de la ciutat

d'Elx. Ja en tenen més de quaranta a les llibreries. Quan el Comitè de Lectura i Aprovació de Textos de Frutos del Tiempo li dona el vist i plau als meus contes i decideixen obrir una nova col·lecció en valencià, és un dels dies més feliços de la meua vida. Soles faltava trobar un bon dibuixant que interpretara el que jo havia escrit. I ho vaig tindre be fàcil acudint a Vicent Ramon Pascual Giner, jove dibuixant bocairentí amb un ampli palmarès de premis que com veuran ha sabut plasmar sobre el paper els moments més plàstics de cada conte. Son els seus dibuixos resumen alegre i concís de cada conte.

Aquest es el llibre que amb l'ajuda de tots surt avui al carrer i que esperem que tinga una bona acollida. Contes per a xiquets que també agradaran al majors o contes per a majors que també poden llegir els joveçols. I tenint en comptar que els estudiants lligen per la " prescripció facultativa " dels professors, tinc l'esperança de que als mestres els agrade i recomanen la seua lectura als seus alumnes.

josep villarrubia juan

Finalitat del llibre

En temps de globalitzacions els mitjans de comunicació ens atabalen amb llengües i costums llunyanes. Amb aquestos contes es reivindiquen refranys de tota la vida i se'ns narren unes històries que explicarien l'origen d'alguns d'ells.